

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 6 mei 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Zaak C-218/10)

(2010/C 221/25)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation

Verwerende partij: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Prejudiciële vragen

1. Dient artikel 9, lid 2, sub e, zesde streepje, van de Zesde richtlijn van de Raad 77/388/EEG van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag⁽¹⁾ (hierna: „richtlijn 77/388”) (later: artikel 56, lid 1, sub f, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, in de redactie geldend tot en met 31 december 2006; hierna: „richtlijn 2006/112”) in die zin te worden uitgelegd dat „het beschikbaar stellen van personeel” ook de terbeschikkingstelling van zelfstandigen omvat, die niet in dienstbetrekking werkzaam zijn bij de dienstverrichter?
2. Dienen artikel 17, leden 1, 2, sub a, en 3, sub a, en artikel 18, lid 1, sub a, van richtlijn 77/388 (thans de artikelen 167, 168, sub a, 169, sub a, en 178, sub a, van richtlijn 2006/112) in die zin te worden uitgelegd, dat het nationale procesrecht in maatregelen moet voorzien, zodat de belastbaarheid van en de belastingplicht voor een en dezelfde dienst bij de dienstverrichter en de afnemer op dezelfde wijze worden beoordeeld, ook indien voor beiden verschillende belastingdiensten bevoegd zijn?

Enkel indien het antwoord op de tweede vraag bevestigend is:

3. Dienen artikel 17, leden 1, 2, sub a, en 3, sub a, en artikel 18, lid 1, sub a, van richtlijn 77/388 (thans de artikelen 167, 168, sub a, 169, sub a, en 178, sub a, van richtlijn 2006/112) in die zin te worden uitgelegd, dat de termijn waarbinnen de afnemer zijn recht op voorbelastingaftrek voor een ontvangen dienst kan uitoefenen, niet mag verstrijken voordat jegens de ondernemer die de dienst heeft verricht, onherroepelijk is beslist over de belastbaarheid en de belastingplicht?

⁽¹⁾ PB L 145, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Baden-Baden (Duitsland) op 10 mei 2010 — Strafzaak tegen Leo Apelt

(Zaak C-224/10)

(2010/C 221/26)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Baden-Baden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatsanwalt Baden-Baden

Verwerende partij: Leo Apelt

Prejudiciële vragen

1. Mag een lidstaat, rekening houdend met artikel 5, lid 1, sub a, van richtlijn 91/439/EEG⁽¹⁾, dat bepaalt dat een rijbewijs voor categorie D enkel mag worden afgegeven aan bestuurders die reeds rijbevoegd zijn voor categorie B, overeenkomstig de artikelen 1 en 8, leden 2 en 4, van deze richtlijn weigeren de geldigheid van een in een andere lidstaat afgegeven rijbewijs van de categorieën B en D te erkennen — in het bijzonder wat betreft categorie D — wanneer de houder van dat rijbewijs de rijbevoegdheid van categorie B vóór een gerechtelijke intrekking van de rijbevoegdheid door eerstgenoemde lidstaat had verkregen, en de rijbevoegdheid van categorie D echter pas na de gerechtelijke intrekking en eveneens na afloop van de gelijktijdig opgelegde verbodstermijn om een nieuw rijbewijs te verkrijgen?

Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

2. Mag eerstgenoemde lidstaat de erkenning van dit rijbewijs — in het bijzonder wat de rijbevoegdheid voor categorie D betreft — weigeren overeenkomstig artikel 11, lid 4, van richtlijn 2006/126/EG ⁽²⁾, dat bepaalt dat een lidstaat de erkenning van de geldigheid van een rijbewijs weigert, dat door een andere lidstaat is afgegeven aan een persoon wiens rijbewijs op het grondgebied van eerstgenoemde lidstaat is ingetrokken, wanneer de rijbevoegdheid voor categorie B op 1 maart 2006 en de rijbevoegdheid voor categorie D op 30 april 2007 zijn verleend en het rijbewijs op laatstgenoemde dag is afgegeven?

⁽¹⁾ Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs (PB L 237, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (PB L 403, blz. 18).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Sozialgericht Nürnberg (Duitsland) op 10 mei 2010 — Juan Pérez García, José Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdún Espinosa als rechtsopvolgster van José Bernal Fernández/Familienkasse Nürnberg

(Zaak C-225/10)

(2010/C 221/27)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Sozialgericht Nürnberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Juan Pérez García, José Arias Neira, Fernando Barrera Castro en Dolores Verdún Espinosa als rechtsopvolgster van José Bernal Fernández

Verwerende partij: Familienkasse Nürnberg

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 77, lid 2, sub b-i, van verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de vroegere werkstaat niet gehouden is kinderbijslag uit te keren aan rechthebbers op pensioen of rente wegens ouderdom, invaliditeit, arbeidsongeval of beroepsziekte die verschuldigd is

krachtens de wettelijke regelingen van meer dan één lidstaat (zogenoemde rechthebbers op dubbel of meervoudig pensioen of rente), wier recht op pensioen of rente wordt ontleend aan de wettelijke regeling van de vroegere werkstaat (recht op nationaal pensioen of rente), wanneer in de woonstaat in een vergelijkbare, hogere uitkering is voorzien, die evenwel niet verenigbaar is met een andere bijslag waarvoor de betrokkene op basis van een keuzemogelijkheid heeft geopteerd?

2. Moet artikel 78, lid 2, sub b-i, van verordening (EEG) nr. 1408/71 aldus worden uitgelegd dat de vroegere werkstaat niet gehouden is kinderbijslag uit te keren aan wezen van een overleden werknemer of zelfstandige die aan de wettelijke regelingen van meer dan een lidstaat onderworpen is geweest, dewelke een fictief recht op een wezenpensioen ontleent aan de wettelijke regeling van de vroegere werkstaat (mogelijk recht op nationaal pensioen of rente), wanneer in de woonstaat in een vergelijkbare, hogere bijslag is voorzien, die evenwel niet verenigbaar is met een andere bijslag waarvoor de betrokkene op basis van een keuzemogelijkheid heeft geopteerd?

3. Geldt dit ook voor een onder artikel 77 of artikel 78 van verordening (EEG) nr. 1408/71 vallende bijslag waarin in de woonstaat van de kinderen in beginsel is voorzien, maar met betrekking waartoe geen keuzemogelijkheid bestaat?

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de grande instance de Nanterre (Frankrijk) op 12 mei 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable/Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Zaak C-234/10)

(2010/C 221/28)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de grande instance de Nanterre